

varietate, & mirabiles futuræ veri disciplinæ mendacij magisterium haberetis, vel sic intellecturæ, quid inter lucem ac tenebras interfit.

DE AVGVRIIS,

Cap. VII.

ARuspicinæ primum fontem attigi: Ad Augurem venio, piget Augures Reges meminisse, præcipuèque Romulum, qui pastorium adhuc quiddam redolens, augur optimus fuisse traditur. Mira rerum dissonantia, immò verò consonantia rerum maxima: quis enim nisi Pastor, incultus atque horridus, ad has ineptias applicasset animum? Pudor est cogitare urbem Romam omnium urbium ac terrarum indubitatum caput, auspicio conditam, & florentem præpotentis populi fortunam, aibus debere maluisse quam Deo, quin & sub Regibus & sub Imperio consulari, multis quidem sæculis, nihil absque auspiciis domique militiæque fieri solitum: Stupet animus recolens illos viros tam claros, tam magnificos, qui res humanas ex altissimo despicerent, qui fortunam ipsam pedibus subtrivissent, qui terrarum orbem inenarrabili virtute domivissent, auicularum